

V I T N E R K L Ø R I N G .

Følgende vitnererklæring forsikrer jeg på tro og lover
representerer den hele og fulle sandhet:

Før jul 1945 anmodet fru Maria Quisling mig om å henvende mig
til sin advokat, Gisleik Støylen, da hun selv var så syk, at hun
var forhindret fra å oppsøke ham.

Saken gjaldt å få utvirket hos fru Quislings tilsynsadvokat,
Sverdrup Thygeson, en månedlig utbetaling på kr. 200.- pr. måned
av hennes bo til underhold.

Under mitt besøk hos advokat Støylen lille julaften meddelte
han mig, at advokat Sverdrup Thygeson hadde nektet enhver utbetaling
og at han (Sverdrup Thygeson) hadde sagt, at fru Quisling fikk
henvende sig til forsorgen, hvis hun ikke hadde annen utvei.

Buenos Aires, 24. juni 1950.

Halvor Holter.

Oslo den 23de nov bror 1945.

Herr A.A. Advokat Gudlaik Styrven,

Herr.

Den 15de mai lar dette jeg på opfordring av politi-
fullmektig Lanken forlate Gisle på 20 minutters varsel. I en meget
truende og ubehagelig tone sa han til mig, at jeg enten måtte velge
å reise fra Gisle til noen bekjente eller bli arrestert.

Trods mine protester at jeg ikke kunde ordrne mig på
20 minutters varsel måtte jeg allikevel reise, da Herr Lanken og en
politimann som var med ham var bevæbnet, og Herr Lanken truet med
å arrestere mig, hvis jeg ikke var ute av huset inden kl. 10 morgen.

Jeg tok med mig bare de nødvendige klær og en del pels-
vark og smykker, som jeg fikk lov av politiet til å beholde og som
jeg senere oppgav til Erstatningsdirektoratet.

Til politiet leverte jeg Kr. Politiet har
tatt mine 2 bankbøker i Oslo Sparabank og i Christiania Bank og kre-
ditkasse på Kr.

Politiet har tatt i min bankboks i Oslo Sparabank
mine smykker, et halsband med 26 perler og diamanter, en sø-reedring
og en topesring med 22 diamanter og såvidt jeg erindrer en ting til.
Verdien er. 1000 og et dessertbestikk, forgyldt, for 12 personer.

Siden har det ikke vært anledning for mig til å komme
på Gisle og jeg har dessverre ikke kunnet få mig mig de aller nødven-
dige ting som sengetøy f.eks. men har måttet låne hos bekjente.

Jeg er meget forundret over at politiet ikke senere har
bevendt seg til mig for å få opplysninger om vart private bo og Staten
bo. Jeg forstår også at vart private bo tross beklæggelse ennu
ikke er registrert. Til trods for at jeg er den som kan utpeke hvad
er statens ting og hvad er vart private ting har ingen spurt mig.
Jeg er jo den som best kjenner til disse ting og kan gi opplysninger
om hvor statens møbler og ting er kjøpt. Jeg har hørt, at før 10/11
møbelkøpmennene flyttet ut på Gisle var flere ting stjålet, bl.a. en
del tapper tilhørende oss privat og en del tilhørende Norsk Selskap
trois bestyrerinnens opplysninger og protester.

Før vi flyttet ut til Gisle hadde vi et litet hjem
men med et meget verdifullt og smagfullt innbo og en salig atmosfære

Handwritten notes at the bottom of the page, including a signature and additional text.

Vinderen, den 24-11-1945.

Hr. H.r. advokat Gudleik Støylen,

H e r .

Den 15. mai i år måtte jeg på oppfordring av Politifullmektig Lånkan forlate Gimle på 20. min. varsel. I en meget truende og ubehagelig tone sa han til meg, at jeg enten måtte velge å reise fra Gimle til noen bekjente eller bli arrestert.

Tross mine protester om at jeg ikke kunde ordne meg på 20 minutters varsel, måtte jeg allikevel reise, da hr. Lånkan og en politimann som var med ham var bevæbnet, og hr. Lånkan truet med å arrestere meg, hvis jeg ikke var ute av huset innen kl. 10 morgen.

Jeg tok med meg bare de nødvendige klær og en del pelsverk og smykker, som jeg fikk lov av politiet å beholde, og som jeg senere har oppgitt til Erstatningsdirektoratet.

Til politiet leverte jeg kr. . Politiet har tatt mine 2 bankbøker i Oslo Sparebank og i Christiania Bank og Kredittkasse på henholdsvis kr. og kr. .

Dessuten har politiet tatt i min bankboks i Oslo Sparebank mine smykker, et halsbånd med 28 perler og diamanter, en smaragdring og en topasring med små diamanter og såvidt jeg eringrer en ting til, dessuten kr. 1000,00 og et dessertbestikk, forgylt, for 12 personer.

Siden har jeg ikke fått anledning til å komme på Gimle og jeg har dessværre ikke kunnet få med meg de nødvendige ting, som f. eks. sengetøi, men har måttet låne av bekjente.

Jeg er meget forundret over at politiet ikke senere har henvendt seg til meg for å få opplysninger om vårt private bo og Statens bo. Jeg forstår også at vårt private bo tross beslagleggelse ennå ikke er registrert. Til tross for at jeg er den som kan utpeke hva er Statens bo og hva er vårt private, har ingen spurt meg. Jeg er

jo den som best kjenner til disse ting og kan ginopplysninger om hvor Statens møbler og ting er kjøpt.

Jeg har hørt at før engelsmennene flyttet ut på Gimle var flere ting stjålet, bl. a. et teppe. En del tepper tilhørende oss privat, (tilhørende oss før 9. april) og en del tepper tilhørende Gimle, skal være tatt av hr. Salicath til Det Norske Selskap, da han trodde de tilhørte denne institusjon, - tross protester fra bestyrelsen.

Før vi flyttet ut til Gimle hadde vi et lite hjem, men ak med et meget verdifullt og smakfullt innbo med en større samling av malerier og bilder, ca. 65-70 stkr., og temmelig mange bøker. Dette vårt private bo brukte vi til utsmykning av Gimle, -våre bilder og tepper, flere ur og en stor samling bøker, sølv og forskjellige antikviteter. Disse ting tilhører altså min mann og meg, og vi hadde dem i mange år før 9. april. Fru Langård kan bevidne alt om vårt bo, og jeg kan også skaffe et vitne til, hvis det skulde være nødvendig.

På Gimle henger også en del av de bilder som vi fikk av Ordfører Fritz Jenssen i presang, men disse bilder er ikke regnet med i de ovenfor nevnte 65-70 stkr.

Da jeg nå er berøvet alle eksistensmidler og ikke vet hvor jeg skal vende meg hen for å kunne leve, vilde jeg være Dem takknemlig om De vilde ta opp dette spørsmål med myndighetene, og også spørsmålet om min manns pensjon. Min mann og jeg hadde felleseie.

Det ser ut til for meg som om myndighetene ikke har tatt godt vare på vårt bo, siden det ikke er registrert mens jeg var til stede og siden en del er stjålet. Kunde jeg ikke få tillatelse til, sammen med de nødvendige myndigheter, å reise ut til Gimle før engelsmennene reiser, så jeg kunde utpeke hva tilhører oss og hva Staten. Likeledes vil jeg be om å få adgang til å være med på registreringen av innboet og ting på Ørneredet, slik at jeg kan konstatere om der mangler noe.

Jeg vedlegger liste skrevet etter hukommelsen over vårt private bo i Erl. Skjalgssøns gt. 26 som tilhørte oss før 9. april og som nå finnes på Gimle og på Ørneredet. En del av disse ting merket med kryss

Hr. H.r. advokat Gudleik Støylen,

H e r .

Den 15. mai i år måtte jeg på oppfordring av Politifullmektig Lånkan forlate Gimle på 20. min. varsel. I en meget truende og ubehagelig tone sa han til meg, at jeg enten måtte velge å reise fra Gimle til noen bekjente eller bli arrestert.

Tross mine protester om at jeg ikke kunde ordne meg på 20 minutters varsel, måtte jeg allikevel reise, da hr. Lånkan og en politimann som var med ham var bevebnet, og hr. Lånkan truet med å arrestere meg, hvis jeg ikke var ute av huset innen kl. 10 morgen.

Jeg tok med meg bare de nødvendige klær og en del pelsverk og smykker, som jeg fikk lov av politiet å beholde, og som jeg senere har oppgitt til Erstatningsdirektoratet.

Til politiet leverte jeg kr. . Politiet har tatt mine 2 bankbøker i Oslo Sparebank og i Christiania Bank og Kredittkasse på henholdsvis kr. og kr. .

Dessuten har politiet tatt i min bankboks i Oslo Sparebank mine smykker, et halsbånd med 28 perler og diamanter, en smaragdring og en topasring med små diamanter og såvidt jeg erindrer en ting til, dessuten kr. 1000,00 og et dessertbestikk, forgylt, for 12 personer.

Siden har jeg ikke fått anledning til å komme på Gimle og jeg har dessverre ikke kunnet få med meg de nødvendige ting, som f. eks. sengetøi, men har måttet låne av bekjente.

Jeg er meget forundret over at politiet ikke senere har henvendt seg til meg for å få opplysninger om vårt private bo og Statens bo. Jeg forstår også at vårt private bo tross beslagleggelse ennå ikke er registrert. Til tross for at jeg er den som kan utpeke hva er Statens bo og hva er vårt private, har ingen spurt meg. Jeg er

jo den som best kjenner til disse ting og kan ginopplysninger om hvor Statens møbler og ting er kjøpt.

Jeg har hørt at før engelsmennene flyttet ut på Gimle var flere ting stjålet , bl. a. et teppe. En del tepper tilhørende oss privat, (tilhørende oss før 9. april) og en del tepper tilhørende Gimle, skal være tatt av hr. Salicath til Det Norske Selskap, da han trodde de tilhørte denne institusjon,- tross protester fra bestyrerinnen.

Før vi flyttet ut til Gimle hadde vi et lite hjem, men ~~et~~ med et meget verdifullt og smakfullt innbo med en større samling av malerier og bilder, ca. 65-70 stkr., og temmelig mange bøker. Dette vårt private bo brukte vi til utsmykning av Gimle, -våre bilder og tepper, flere ur og en stor samling bøker, sølv og forskjellige antikviteter. Disse ting tilhører altså min mann og meg, og vi hadde dem i mange år før 9. april. Fru Langård kan bevidne alt om vårt bo, og jeg kan også skaffe et vitne til, hvis det skulde være nødvendig.

På Gimle henger også en del av de bilder som vi fikk av Ordfører Fritz Jenssen i presang, men disse bilder er ikke regnet med i de ovenfor nevnte 65-70 stkr.

Da jeg nå er berøvet alle eksistensmidler og ikke vet hvor jeg skal vende meg hen for å kunne leve, vilde jeg være Dem takknemlig om De vilde ta opp dette spørsmål med myndighetene, og også spørsmålet om min manns pensjon. Min mann og jeg hadde felleseie.

Det ser ut til for meg som om myndighetene ikke har tatt godt vare på vårt bo, siden det ikke er registrert mens jeg var til stede og siden en del er stjålet. Kunde jeg ikke få tillatelse til, sammen med de nødvendige myndigheter, å reise ut til Gimle før engelsmennene reiser, så jeg kunde utpeke hva tilhører oss og hva Staten. Likeledes vil jeg be om å få adgang til å være med på registreringen av innboet og ting på Ørneredet, slik at jeg kan konstatere om der mangler noe.

Jeg vedlegger liste skrevet etter hukommelsen over vårt private bo i Erl. Skjalgssøns gt. 26 som tilhørte oss før 9. april og som nå finnes på Gimle og på Ørneredet. En del av disse ting merket med kryss

Jeg har det bestemte inntrykk at fru Quisling er et ærlig menneske. Hun mener seg urettferdig og dårlig behandlet, og jeg må, alt tatt i betraktning, erklære meg enig med henne i det.

Jeg tror neppe det vil tjene vårt rettssamfunn til heder om fru Quisling går under i sin ensomme kamp for tilværelsen i et land hvor hun er fremmed, og så å si bare omgitt av fiendtlig innstillede medmennesker.

Så innstendig som mulig vil jeg støtte henvendelsen til de rette myndigheter, om at det blir gjort fortløpende med saken, slik at fru Quisling kan få det som tilkommer henne før det er for sent.

Abd. Nansen.